

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπανίδης → ampanidis@gmail.com

Μα τι γίνεται τέλος πάντων στο Ανατολικό Τιμόρ

Μέρος 1ο

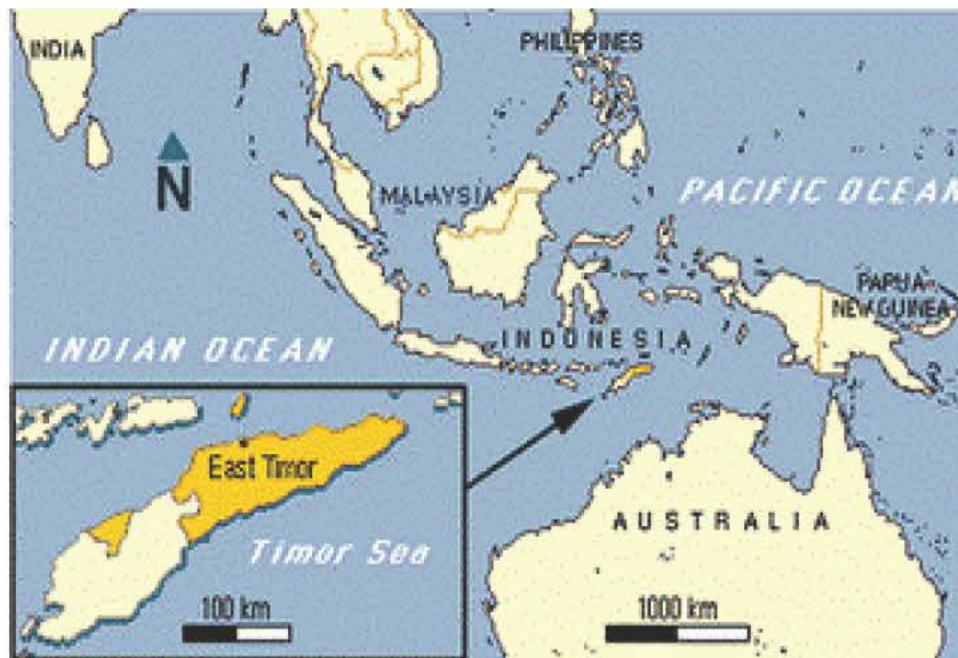
Το δράμα του Ανατολικού Τιμόρ

Πριν καιρό όταν για πρώτη φορά είχα επισκεφθεί την Αυστραλία σε μια συζήτηση ένας Αυστραλός με ρώτησε τι ακριβώς γίνεται με την Κύπρο. Αντιλήφθηκα ότι η πληροφόρηση που του είχε δωθεί ήταν ανεξαρτείς ενώ από την άλλη δεν μπορούσε να συνειδητοποιήσει, πώς τέτοια πολιτικοστρατιωτικά γεγονότα συμβαίνουν στην άλλη άκρη της γης. Και όμως κάτι ανάλογο έχει συμβαίνει και εδώ στην γειτονία μας και μάλιστα εως ένα βαθμό εμπλεκόμενη είναι και η Αυστραλία. Οι διαβολικές συμπτώσεις με την περίπτωση της Κύπρου αλλά και με αυτό το οποίο συμβαίνει με τις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες μεταξύ Τουρκίας Κύπρου και Ελλάδας αλλά και μεταξύ των απαιτήσεων της Τουρκίας για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου. Να λοιπόν είναι λαμπρό παράδειγμα ώστε να δίνουμε να καταλάβουν οι Αυστραλοί τί συμβαίνει με εμάς στην ανατολική πλευρά της Μεσογείου και αυτό λέγεται Ανατολικό Τιμόρ. Και επειδή είναι ένα θέμα το οποίο δεν μπορεί να καλυφθεί μόνο από ένα άρθρο θα ακολουθήσει και συνέχεια την επόμενη εβδομάδα.

Σις μέρες μας, είναι πολύ πιο εύκολο να πληροφορηθείς με κάθε λεπτομέρεια τι έγινε στο γάμο του τάδε δευτεροκλασάτου βασιλικού γόνου, τηλεοπτικού αστέρα ή στα βαφτίσια του δείνα γόνου κοομικών, παρά να μάθεις τι τρέχει στις γειτονικές σου χώρες. Και αφού το εθνικό οπορ και στην Αυστραλία είναι η ομφαλοσκόπη, άντε τρέχα γύρευε να βρεις τι συμβαίνει στο Ανατολικό Τιμόρ - και κατ' αρχάς που βρίσκεται αυτό; Έτοι, για άλλη μια φορά συντελείται μια γενοκτονία, ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, με την ανοχή όλων των πολιτισμένων και μη κρατών της υφαλίου.

Η ιστορία του Α. Τιμόρ

Το Ανατολικό Τιμόρ αποτελεί το ήμιον της νήσου Τιμόρ, που βρίσκεται στην νοτιοανατολική άκρη του Αρχιπελάγους της Ινδονησίας, στον Ειρηνικό, λίγο πιο πάνω από την Αυστραλία. Υπήρξε αποικία των Πορτογάλων από το 1520, ενώ στη διάρκεια του δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου κατελήφθη προσωρινά από τους Ιάπωνες. Όταν το 1975 η Πορτογαλία αποφάσισε την ανεξαρτητοποίηση των αποικιών της την επαύριο της Επανάστασης των Γαρύφαλλων, στο Ανατολικό Τιμόρ δημιουργήθηκαν δύο κόμματα: το UDT που ήθελε την περιορισμένη ανεξαρτησία της χώρας με παράλληλη διατήρηση στενών σχέσεων με την Πορτογαλία, και το μαρξιστικής

ιδεολογίας FRETILIN που επιδίωκε την πλήρη οικονομική και πολιτική ανεξαρτησία του Ανατολικού Τιμόρ. Εννέα μέρες μετά την διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Ανατολικού Τιμόρ, στις 7 Δεκεμβρίου 1975, οι στρατιωτικές δυνάμεις της γειτονικής Ινδονησίας εισέβαλαν στο νησί με την πρόσφαση της αποφυγής ενός εμφύλιου πολέμου (σας θυμίζει μήπως την επέμβαση της Τουρκίας στην Κύπρο, το 1974;) και την επόμενη χρονιά προσάρπισαν το κρατίδιο ως 27η επαρχία της Ινδονησίας, επίσης όπως έκανε η Τουρκία. Την προσάρπιση του Ανατολικού Τιμόρ δεν αναγνώρισαν ποτέ τα Ηνωμένα Έθνη όπως στην περίπτωση της Κύπρου, ενώ η μοναδική χώρα που την αποδέχτηκε ήταν, μαντέψτε η γειτονική Αυστραλία. Και ο λόγος, είχε συμφέροντα στα πετρέλαια της περιοχής.

Οι λόγοι της ενσωμάτωσης από την Ινδονησία

Το ομηρινό κράτος της Ινδονησίας - οι πρώην Ολλανδικές Ανατολικές Ινδίες - απέκτησε την ανεξαρτησία του από την Ολλανδία μόλις μετά το δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, και αποτελείται από το Αρχιπέλαγος της Ινδονησίας. Πρώτος εκλεγμένος πρόεδρος της χώρας ήταν ο Σουκάρνο, που υπήρξε αγωνιστής της ανεξαρτησίας της χώρας από τη δεκαετία του '20. Εδώ βάζουν για άλλη μια φορά το δαχτυλάκι τους οι ΗΠΑ. Έτοι, λοιπόν, η αριστερών τάσεων κυβέρνηση του Σουκάρνο δεν άντεξε το πλευροκόπημα των ΗΠΑ, και το 1965, ανετράπτη από τους στρατιωτικούς που με τη βοήθεια των ΗΠΑ παρέδωσαν την εξουσία στο δικτάτορα Σουκάρνο.

Όσο το Α. Τιμόρ βρισκόταν υπό πορτογαλική κατοχή, η Ινδονησία δεν είχε τολμήσει να κινηθεί, μετά τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του όμως είδε μια ευκαιρία να προσεταιριστεί τους φυσικούς πόρους του (τεράστιες φυ-

χώρας που τους υποστήριζαν. Εκτός από τη γενοκτονία των κατοίκων, οι Ινδονήσιοι απαγόρευσαν τη χρήση της επίσημης μέχρι τότε γλώσσας που ήταν τα πορτογαλικά, και επέβαλαν ως υποχρεωτική επίσημη γλώσσα την Ινδονησιακή διάλεκτο Bahasa. Ακόμα, επέτρεψαν και ενεθάρρυναν τη μαζική μετανάστευση Ινδονησίων χωρικών ώστε να αλλοιωθεί η σύνθεση του πληθυσμού (βλέπε πάλι περίπτωση Κύπρου).

Το 1991, ξεκίνησε και η ενεργή επέμβαση της Καθολικής Εκκλησίας της χώρας (μεγάλο ποσοστό των κατοίκων είναι ρωμαιοκαθολικοί, αλλά υπάρχουν και πολλοί ανιμιστές), (άλλη μια ομοιότητα με την Κύπρο), που με επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπο Belo προσπάθησε να τραβήξει την προσοχή της διεθνούς κοινής γνώμης στη πρόβλημα του Τιμόρ. Το δράμα του Α. Τιμόρ έφτασε στο προσκήνιο, όταν η Σουδική Ακαδημία απένειμε το Νόμπελ Ειρήνης το 1996 στον Αρχιεπίσκοπο Belo και στο Jose Ramos-Horta, ένα εξόριο κάτοικο του Τιμόρ που είναι εδώ και χρόνια ο πρεσβυτής της χώρας στα Ηνωμένα Έθνη.

Το 1998, ο πραξικοπηματίας πρόεδρος της Ινδονησίας Σουχάρτο αναγκάστηκε να παραιτηθεί υπό την πίεση των μαζικών φοιτητικών και εργατικών διαδιλώσεων, της οικονομικής κρίσης και της κρατικής διαφθοράς. Ο διάδοχός του, ο πρόεδρος Χαμπίμπι συμφώνησε στη διεξαγωγή εκλογών στην Ινδονησία και στη διενέργεια δημοψηφίσματος για το μέλλον του Α. Τιμόρ. Η διεθνής κοινότητα για άλλη μια φορά μέτρησε τα οικονομικά συμφέροντά της και το φτηνό εργατικό δυναμικό της Ινδονησίας και δέχτηκε σχεδόν αυστητή τους όρους της Τζακάρτα, να διεχαθεί δηλαδή το δημοψήφισμα από την Ινδονησία, τη χώρα κατοχής!

Το δημοψήφισμα διεξήχθη στις 31 Αυγούστου μέσα σε ένα όργιο βίας από μεριάς των παραστρατιωτικών ινδονησιακών οργανώσεων, παρόλα αυτά ο λαός του Α. Τιμόρ ψήφισε σε ποσοστό 85% υπέρ της ανεξαρτησίας της χώρας. Νέος κύκλος βίας και σφαγών οργανώθηκε από μεριάς της Ινδονησίας, αυτήν τη φορά όμως ακόμα και οι χλιαροί παραπρετές των Ηνωμένων Εθνών, επιτέλους, αναγκάστηκαν να καταγγείλουν τη βία, ενώ αρκετοί δυτικοί δημοσιογράφοι μετέφεραν στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων όλου του κόσμου τις σφαγές και τις καταστροφές που συνέχιζαν να προκαλούν οι Ινδονήσιοι παραστρατιωτικοί. Το μόνο σίγουρο είναι ότι τη διεθνής κοινή γνώμη αναγκάστηκε να ανοίξει τα μάτια και να δει την ύπαρξη ενός προβλήματος που αγνοούσε επί πάρα πολλά χρόνια και μάλιστα στην γειτονιά μας.